Lieta Nr. A420312116
Lietas arhīva Nr. AA43-1610-17/20
ECLI:LV:ADAT:2017:1107.A420312116.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017. gada 7. novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente L. Paegļkalna,
tiesneši K. Berķis un M. Birzgalis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2016. gada 19. augusta lēmuma Nr. 1-66/65 atcelšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2017. gada 19. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Dienesta pārbaudes rezultātā 2016. gada 22. aprīlī ierosināta disciplinārlieta pret pieteicēju Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes Saeimas objektu apsardzes nodaļas kārtībnieku seržantu /pers. A/ par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 3. panta otrajā daļā norādītā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu.

[2] Disciplinārlietas izmeklēšanas rezultātā ar Valsts policijas 2016. gada 14. jūnija lēmumu Nr. 195 pieteicēja rīcībā konstatēts Disciplināratbildības likuma 3. panta otrajā daļā norādītais disciplinārpārkāpums. Pieteicējam piemērots disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta.

Administratīvais process iestādē noslēdzies ar Iekšlietu ministrijas 2016. gada 19. augusta lēmumu Nr. 1-66/65.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Pieteicējs ir pārkāpis Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6. panta 1. un 4. punktu un Valsts policijas 2014. gada 16. septembra iekšējo noteikumu Nr. 36 "Valsts policijas ētikas kodekss" 7. un 9. punktu.

[2.2] Valsts policijā reģistrēta informācija par to, ka 2016. gada 26. marta naktī pieteicējs aizturēts spēļu zālē "Fēnikss", Viestura prospektā 65, Rīgā, par sīko huligānismu alkohola reibumā. Pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka viņš 26. martā ap plkst. 00.05 minētajā spēļu zālē, būdams stiprā alkohola reibuma stāvoklī, lamājās rupjiem vārdiem, draudēja ar fizisku izrēķināšanos, uz policijas darbinieku aizrādījumiem nereaģēja, vairākkārt mēģināja iesist apsardzes darbiniekiem, traucēja spēļu zāles apmeklētājiem, tādējādi ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, kā arī traucēja cilvēku mieru un spēļu zāles "Fēnikss" darbu.

Dienesta pārbaudes rezultātā secināts, ka pieteicējs ārpus darba laika, būdams alkohola reibumā un pozicionējot sevi kā Valsts policijas darbinieku, ir uzvedies nekorekti, lamājies ar rupjiem vārdiem spēļu zāles "Fēnikss" apmeklētāju klātbūtnē, tādējādi aizskarot apkārtējo cilvēku cieņu. Pieteicējs arī rādījis Valsts policijas darbinieka apliecību, tādējādi kaitējot gan savai, gan Valsts policijas reputācijai. Ar savām darbībām pieteicējs spēļu zāles apmeklētājiem radījis priekšstatu, ka Valsts policijas darbinieks var būt rupjš un agresīvs, uzvesties pretēji sabiedrības uzvedības normām un traucēt sabiedrisko kārtību, nevis to aizsargāt. Pieteicējs nekorekti uzvedies arī medicīnas iestādē, kurā viņam veikta medicīniskā pārbaude alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai.

Šādu pieteicēja uzvedību apliecina gan pieteicēja administratīvā pārkāpuma lietvedība, kuras ietvaros pieņemto lēmumu pieteicējs nav pārsūdzējis un kura pārvērtēšana neietilpst disciplinārlietu izmeklējošo personu kompetencē, gan konfliktā iesaistīto personu paskaidrojumi un spēļu zāles kameru videoieraksts.

Šāda uzvedība nav pieņemama Valsts policijas darbiniekam.

[2.3] Pieteicējam piemērotais sods ir atbilstošs un samērīgs ar pieteicēja izdarīto disciplinārpārkāpumu. Tas izdarīts ar nodomu (tīši). Pieteicējs ir diskreditējis sevi kā valsts amatpersonu un zaudējis cieņu un uzticību, jo nav iespējams paļauties uz viņa turpmākās rīcības tiesiskumu, veicot dienesta pienākumus Valsts policijā, kā arī tiesisku izturēšanos ārpus darba laika. Disciplinārpārkāpums atzīstams par Valsts policijas darbinieka necienīgu rīcību, kas mazina uzticību un cieņu Valsts policijas amatpersonām kopumā.

Pieteicēja uzvedībā konstatējami apstākļi, kas pastiprina atbildību par disciplinārpārkāpumu, jo pieteicējs turpināja prettiesisko rīcību, neņemot vērā prasību to pārtraukt, un disciplinārpārkāpumu izdarīja alkohola reibumā. Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 15. panta ceturto daļu, ja ir konstatēts šā likuma 10. panta 5. punktā paredzētais apstāklis, kas pastiprina atbildību par disciplinārpārkāpumu, piemēro disciplinārsodu – atvaļināšana no dienesta.

[3] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, prasījumu pamatojot ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Iekšlietu ministrija nav vērtējusi visus administratīvās lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, līdz ar to pārsūdzētajā lēmumā norādītie apstākļi neatbilst faktiskajiem apstākļiem un tajā nepamatoti secināts, ka pieteicējs ir pārkāpis Valsts policijas 2014. gada 16. septembra iekšējo noteikumu Nr. 36 "Valsts policijas ētikas kodekss" (turpmāk – Ētikas kodekss) 7. un 9. punktu un Dienesta gaitas likuma 6. panta 1. un 4. punktu.

[3.2] Pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie apstākļi neatbilst faktiskajiem apstākļiem un neapstiprinās ar spēļu zāles kameru videoierakstā redzamo notikumu gaitu. Protokolā nav fiksēti rupji vārdi, līdz ar to pieteicējs nevar tikt saukts pie atbildības par lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskā vietā. Pieteicējs jau administratīvā pārkāpuma protokolā norādīja, ka tam nepiekrīt.

Turklāt to, ka pieteicējs ir vainīgs administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nepierāda arī apstāklis, ka tika samaksāts sods un netika pārsūdzēts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Pieteicējs lēmumu nepārsūdzēja, jo izdevumi par juridisko palīdzību būtu lielāki nekā uzliktais sods. Netika arī noformēts aizturēšanas protokols – pieteicējs varēja doties mājās.

[3.3] Nav pierādīts, ka pieteicējs un viņa kolēģis /pers. B/, būdami alkohola reibumā, konfliktā iesaistītajām personām esot teikuši, ka ir policisti un rādījuši darba apliecības, uzvedušies nekorekti un lamājušies necenzētiem vārdiem, tādējādi aizskarot apkārt esošo cilvēku cieņu un traucējot spēļu zāles darbu, un draudējuši policijas un apsardzes darbiniekiem ar atlaišanu no darba.

Spēļu zāles apmeklētājas /pers. C/, klientu apkalpošanas speciālistes /pers. D/ un apsarga /pers. E/ paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi un vērtējami kritiski, neapstiprinās ar spēļu zāles kameru videoierakstā redzamo notikumu gaitu un nepierāda, ka pieteicējs spēļu zālē ir lamājies ar necenzētiem vārdiem. Konflikta izraisītāja bija /pers. C/, taču ne /pers. D/, ne /pers. E/ nebija klāt, kad tika uzsākts konflikts, un līdz ar to nevarēja dzirdēt konfliktā iesaistīto personu savstarpējo sarunu. Minētās personas arī nebija pienākušas pie pieteicēja, lai aizrādītu, ka viņš kādam traucē. Turklāt lietā nav vērtēts, kādi vārdi konflikta laikā tikuši lietoti un vai tie uzskatāmi par necenzētiem vārdiem normatīvo aktu izpratnē.

SIA "KOBLENZ DROŠĪBA" apsargu /pers. F/ (iepriekš – /uzvārds/) un /pers. G/, kā arī Valsts policijas inspektoru /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ paskaidrojumi nevar tikt ņemti vērā, jo minētās personas nebija klāt konflikta brīdī. Turklāt arī šo personu paskaidrojumus neapstiprina spēļu zāles videoierakstā redzamais. Spēļu zāles kameru videoierakstā arī nav redzami lēmumā norādītie apstākļi, ka pēc apsardzes darbinieku ierašanās notika savstarpēja grūstīšanās, kurā iesaistījās gan pieteicējs, gan /pers. B/.

Arī medicīniskās pārbaudes protokolā alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai norādītais, ka medicīniskās apskates laikā pieteicējs bija nemierīgs, rupji lamājās un draudēja izrēķināties, nevar tikt ņemts vērā kā apliecinājums notikumiem spēļu zālē, jo to sastādījusī ārste nebija klāt konflikta brīdī. Turklāt protokolā norādītie fakti par pieteicēja uzvedību ir nepatiesi un tika ierakstīti tikai tādēļ, ka to ārstei lika policisti.

[3.4] No medicīniskās pārbaudes protokola izriet, ka 2016. gada 26. martā plkst. 03.06 alkohola koncentrācija pieteicēja asinīs bija 1,69 promiles, kas pieteicēja ieskatā nenozīmē, ka viņš bija stiprā alkohola reibumā, jo alkohola reibums katram cilvēkam ir atkarīgs no individuāliem apstākļiem.

[3.5] Lietā no pieteicēja tiešā priekšnieka saņemts pozitīvs pieteicēja raksturojums.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2017. gada 19. maija spriedumu pieteikums pilnībā noraidīts.

Spriedums motivēts ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Dienesta gaitas likuma 6. panta 1. un 4. punktā ir noteikts, ka amatpersonas vispārīgie pienākumi ir ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus, kā arī ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus.

Ētikas kodeksa 7. punkts paredz, ka Valsts policijas amatpersona (darbinieks) ar savu uzvedību gan dienestā (darbā), gan personiskajā dzīvē nekaitē ne Valsts policijas, ne paša reputācijai. Ētikas kodeksa 9. punkts nosaka, ka Valsts policijas amatpersona (darbinieks) gan pildot dienesta (darba) pienākumus, gan ārpus dienesta (darba) laika un vietas nelieto aizvainojošus vai rupjus izteicienus, neaizskar personas godu un cieņu, nav augstprātīgs un ir iecietīgs pret citu personu uzskatiem un pārliecību.

[4.2] Atbilstoši pārsūdzētajā lēmumā norādītajam disciplinārpārkāpums izpaudies tādējādi, ka pieteicējs no dienesta pienākumu pildīšanas brīvajā laikā, naktī no 2016. gada 25. uz 26. martu, spēļu zālē "Fēnikss", Viestura prospektā 65, Rīgā, kā arī aizturēšanas laikā, būdams alkohola reibumā, uzvedies agresīvi, tostarp lietojis lamuvārdus, vienlaikus pozicionējot sevi kā policijas darbinieku.

Pieteicējs uzskata, ka disciplinārpārkāpuma izdarīšana nav pierādīta. Līdz ar to lietā ir jāpārbauda, vai iestāde pamatoti pieteicēja rīcībā ir konstatējusi amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu ārpus dienesta pienākumu pildīšanas.

[4.3] Spēļu zālē notikušajā konfliktā iesaistīto personu un klātesošo personu paskaidrojumi un liecības tiesai apstiprina, ka pieteicējs spēļu zālē ir lietojis aizvainojošus un rupjus izteicienus, uzvedies agresīvi, ne vien lamājoties, bet arī

izprovocējot fizisku sadursmi, turpinājis agresīvi uzvesties, draudot un lamājoties, arī pēc tam, kad pameta spēļu zāli, turklāt to visu darījis, sevi pozicionējot kā policijas darbinieku.

/pers. B/, ar kuru kopā pieteicējs apmeklēja spēļu zāli, 2016. gada 12. aprīļa paskaidrojumā norādīja, ka pie vīriešiem pienāca sieviete, kas aizrādīja, lai viņi esot klusāki, jo sievietei traucējot. Pieteicējs uz to sievietei atbildēja necenzētiem vārdiem. Būdams nopratināts kā liecinieks, /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka vīrieši, savā starpā runājot, lietoja lamuvārdus. Pieļāva iespēju, ka pieteicējs lietoja necenzētus vārdus, bet konkrēti pateikt nevarēja.

Spēļu zāles apmeklētāja /pers. C/ 2016. gada 26. marta paskaidrojumā norādīja, ka, ieejot spēļu zālē, viņa pamanīja divus vīriešus, kuri uzvedās skaļi. Pēc tam, kad aptuveni 20 minūtes abi vīrieši nepārtraukti lamājās necenzētiem vārdiem, viņa vīriešiem aizrādīja. Jaunākais vīrietis (kā vēlāk noskaidrojās – /pers. B/) sāka viņu apsaukāt un turpināja lamāties necenzētiem vārdiem, bet otrs vīrietis sāka vicināt gar seju kaut kādu apliecību, sakot, ka viņš ir policijas darbinieks, tādēļ brīvdienās var uzvesties, kā grib. Arī 2016. gada 3. jūnija paskaidrojumā /pers. C/ norādīja, ka lūdza vīriešiem izbeigt lietot necenzētus vārdus, jo viņai bija nepatīkami un pazemojoši atrasties tādā vidē, taču kā atbildi uz lūgumu vīrieši viņai izteica apvainojumus un necenzēti lamājās. Vīrieši uzvedās ļoti agresīvi. Tiesas sēdē /pers. C/ liecināja, ka vīrieši ir teikuši, ka ir no policijas, redzējusi sarkanu apliecību.

Spēļu zāles klientu apkalpošanas speciāliste /pers. D/ 2016. gada 22. aprīlī paskaidroja, ka tad, kad vīriešiem palaimējās, viņi savstarpēji kliedza, lamājās rupjiem un necenzētiem vārdiem. Pēc tam, kad pie viņiem piegāja spēļu zāles patstāvīgā kliente Jūlija, aizrādot, lai vīrieši uzvedas klusāk, abi vīrieši Jūliju nolamāja ar ļoti rupjiem un necenzētiem vārdiem. Tas nebija viens vārds, bet tas bija visu laiku, kamēr notika konflikts ar Jūliju. Pirms apsardzes darbinieku ierašanās vecākais vīrietis viņai uzrādīja Valsts policijas darbinieka apliecību, teikdams, ka viņam tāpat nekas nebūs, ko tad policiju sauc, jo viņi paši ir policijas darbinieki. Tiesas sēdē /pers. D/ apliecināja, ka abi vīrieši lamājās, teica, ka ir policijas darbinieki un ka pieteicējs parādīja savu dienesta apliecību.

Spēļu zāles apsargs /pers. E/ 2016. gada 21. aprīļa paskaidrojumā norādīja, ka abi vīrieši uzvedās skaļi, klaigāja, traucēja pārējiem spēļu zāles apmeklētājiem. Kādā brīdī starp vīriešiem un sievieti, kura viņiem bija aizrādījusi, lai uzvedas klusāk, izcēlās konflikts, notika lamāšanās ar necenzētiem vārdiem. Tad, kad, risinot konfliktu, /pers. E/ zvanīja policijai, vecākais vīrietis izvilka no kabatas policijas darbinieka apliecību un parādīja sievietei, teikdams: "Tev vajag policiju, lūdzu, te ir." Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka pieteicējs Jūlijai parādīja apliecību, visticamāk, tā bija policijas darbinieka apliecība. Viņš zināja, ka /pers. B/ ir policijas darbinieks, bet par pieteicēju to nojauta.

SIA "KOBLENZ DROŠĪBA" apsargs /pers. F/ 2016. gada 26. marta ziņojumā un 13. maija paskaidrojumā norādīja, ka, ierodoties spēļu zālē, pamanīja divus vīriešus, kuri skaļi uzvedās un lamājās ar necenzētiem vārdiem. /pers. F/ piegāja klāt vīriešiem un pieprasīja atstāt iestādi, pēc kā vīrieši sāka agresīvi uzvesties; viens no vīriešiem ar asu kustību mēģināja ieķerties /pers. F/ rokā, sakot, ka viņš "tūlīt dabūs", kālab, lai vīrieti nomierinātu, tika pielietots fizisks spēks. Tajā pašā brīdī otrs vīrietis uzbruka /pers. F/ kolēģim, kurš atbrauca palīgā. Minēto notikumu gaitu apliecināja arī tiesas sēdē, kā arī norādīja, ka pieteicējs un /pers. B/ paši esot pateikuši, ka ir policisti, tāpēc /pers. F/ viņiem skaidrojis, it īpaši, ja viņi ir policisti, tad viņiem jāzina, kā uzvesties.

SIA "KOBLENZ DROŠĪBA" apsargs /pers. G/ 2016. gada 26. marta ziņojumā un 13. maija paskaidrojumā norādīja, ka, ierodoties spēļu zālē, uzreiz pamanīja divus vīriešus, kuri ļoti skaļi runāja ar viņa kolēģi un lamājās ar necenzētiem vārdiem. Pēc neilga laika viens no vīriešiem uzbruka kolēģim, bet otrs viņam pašam, kālab /pers. G/ pielietoja asaru gāzi un fizisku spēku.

Valsts policijas inspektors /pers. I/ 2016. gada 9. jūnija paskaidrojumā norādīja, ka, ierodoties spēļu zālē, /pers. F/ esot teicis, ka abi vīrieši ir policisti. Pieteicējs, gaidot rindā uz medicīnisko pārbaudi VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs", mēģināja viņu izprovocēt uz kautiņu. Lietoja necenzētus un aizskarošus izteicienus. /pers. I/ pieteicējam norādījis, ka šāda rīcība ir nepieļaujama, lai sēž mierīgi, bet pieteicējs vienalga turpinājis pie sevis aizskaroši runāt.

Valsts policijas inspektors /pers. H/ 2016. gada 10. jūnijā norādīja, ka, ierodoties spēļu zālē, apsargi esot teikuši, ka vīrieši varētu būt policisti, jo spēļu zālē rādījuši kaut kādas apliecības. Pieteicējs bija atvests uz medicīnisko pārbaudi, kur policijas darbiniekiem draudēja ar tiesu darbiem, teica, ka "nebeigsies labi".

Valsts policijas inspektors /pers. J/ 2016. gada 6. aprīļa paskaidrojumā norādīja, ka no SIA "KOBLENZ DROŠĪBA" apsardzes darbiniekiem uzzinājis, ka vīrieši spēļu zālē rādījuši policijas darbinieka apliecības. Pieteicējs uzvedies adekvāti, konkrēti arī nevarēja norādīt, ka viņš būtu lamājies necenzētiem vārdiem.

Valsts policijas inspektors /pers. L/ 2016. gada 7. aprīļa ziņojumā norādīja, ka 26. martā plkst. 00.20 dežūrdaļā tika saņemta informācija, ka spēļu zālē "Fēnikss", Viestura prospektā 65, Rīgā, notiek konflikts, kurā, iespējams, iesaistīti policisti. Pēc tam, kad pieteicējs dežūrdaļā izlika personīgās mantas un dokumentus, informācija, ka viņš ir policijas darbinieks, apstiprinājās, jo viņam bija policijas darbinieka apliecība.

Ārste /pers. M/ 2016. gada 26. marta medicīniskās pārbaudes protokolā alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai norādīja, ka pieteicējs ir nemierīgs, garastāvoklis nelīdzsvarots, rupji lamājas, draud izrēķināties atlaist no darba.

[4.4] Minēto personu paskaidrojumu un liecību ticamību apstiprina arī spēļu zāles videoieraksts. Tajā redzams, ka starp pieteicēju un /pers. C/ vairākkārt notiek vārdu apmaiņa. Ik pa brīdim konflikta risināšanā iesaistās /pers. E/ un /pers. D/. Spēļu zālē ierodas /pers. F/. Starp pieteicēju, /pers. B/ un /pers. F/ notiek vārdu apmaiņa. Sarunas laikā pieteicējs tuvojas /pers. F/, /pers. B/ ar roku viņu atvirza nostāk, pieteicējs tuvojas /pers. F/, /pers. B/ atkal viņu novirza nostāk, pieteicējs tuvojas /pers. F/, starp pieteicēju un /pers. F/ sākas fiziska sadursme. Pēc tam pieteicējs un /pers. B/ tiek izvesti no spēļu zāles. Lai arī videoierakstam nav skaņas, neverbālā komunikācija starp personām norāda uz norādīto personu paskaidrojumu un liecību ticamību.

[4.5] Lietā ir pietiekami pierādījumi par pieteicēja aizvainojošu un rupju izteicienu lietošanu un fiziskas sadursmes izprovocēšanu. Tādēļ apstāklim, ka pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un pieņemts lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, nav izšķirošas nozīmes lietas izskatīšanā.

[4.6] Ar minēto rīcību pieteicējs ir pieļāvis amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu – lietojis aizvainojošus un rupjus izteicienus, aizskāris personu godu un cieņu, kaitējis Valsts policijas un paša reputācijai. Pieteicēja rīcība, alkohola reibumā lietojot aizvainojošus un rupjus izteicienus, kā arī izprovocējot fizisku sadursmi un draudot tādā veidā, ka visas konfliktā iesaistītas personas atpazīst viņu kā policijas darbinieku, diskreditē Valsts policiju un mazina uzticību valsts pārvaldei. Konkrētajā gadījumā pieteicējs izturējās neētiski ne vien spēļu zālē, bet arī komunikācijā ar kolēģiem. Tas nozīmē, ka Valsts policijas diskreditācija izpaudusies ne tikai attiecībā uz sabiedrību, bet arī iestādes ietvaros.

[4.7] Ir konstatējama Disciplināratbildības likuma 10. panta 5. punktā norādītā atbildību pastiprinošā pazīme – pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarījis alkohola reibumā. To apliecina medicīniskās pārbaudes protokols alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai.

Disciplināratbildības likuma 15. panta ceturtā daļa paredz, ja ir konstatēts šā likuma 10. panta 5. punktā paredzētais apstāklis, kas pastiprina atbildību par disciplinārpārkāpumu, piemēro disciplinārsodu – atvaļināšana no dienesta. Tas nozīmē, ja pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarījis alkohola reibumā, piemērojot disciplinārsodu, nav nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus par piemērojamā soda veidu, jo likumdevējs jau ir izšķīries, ka konkrētajos apstākļos samērīgs ir tikai viens disciplinārsoda veids – atvaļināšana no dienesta. Tālab konkrētajos apstākļos pieteicējs ir jāatvaļina no dienesta.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar pieteikumā norādītajiem apsvērumiem, papildus norādot turpmāk minēto.

[5.1] Tiesa spriedumā nav nošķīrusi pieteicēja darbības no /pers. B/ darbībām konflikta laikā, nepamatoti piedēvējot /pers. B/ darbības pieteicējam. To citastarp apliecina arī pieteicējam un /pers. B/ sastādītie administratīvā pārkāpuma protokoli, medicīniskās pārbaudes protokoli alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai un Valsts policijas lēmumi par disciplinārpārkāpumu, kas ir burtiski identiski, tikai atšķiras ar adresātu.

[5.2] Pieteicējs netika aizturēts spēļu zālē, bet gan labprātīgi brauca līdzi /pers. B/ uz policijas iecirkni, kur viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Tiesa nav vērtējusi pieteicēja norādīto, ka viņš nav veicis protokolā norādītās darbības un ka tas pieteicējam sastādīts nepamatoti.

[5.3] Spēļu zāles videoieraksti neapstiprina ne to, ka pieteicējs ir uzvedies agresīvi, ne to, ka ir lietojis aizvainojošus un rupjus vārdus. Tas neizriet arī no /pers. B/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām. Savukārt /pers. B/ sākotnējais paskaidrojums tika pierakstīts nepareizi, ko viņš arī norādīja tiesai. /pers. C/ paskaidrojumi ir vērtējami kritiski, jo viņa bija alkohola reibumā un izraisīja konfliktu. No /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ tiesas sēdē paskaidrotā izriet, ka agresīvi uzvedās un rupji lamājās jaunākais no vīriešiem, tātad /pers. B/. /pers. E/ neapstiprināja, ka dzirdējis vīriešus sakām, ka ir policisti, vai ka redzējis viņu policista apliecības. Savukārt /pers. F/ un /pers. G/ paskaidrojumi un liecības tiesas sēdē ir melīgas un neapstiprinās ar videoierakstā redzamajiem notikumiem. Turklāt ņemams vērā /pers. J/ norādītais, ka pēc viņa ierašanās notikuma vietā viņa pirmais iespaids bija, ka pieteicējs ir aculiecinieks un ka salīdzinājumā ar /pers. B/ pieteicējs uzvedās mierīgi.

[5.4] Tiesa spriedumā nepamatoti vērtējusi apstākļus, kas nav norādīti pārsūdzētajā lēmumā – pieteicēja rīcību policijas iecirknī un medicīnas iestādē. Kā jau norādīts, pieteicējs spēļu zālē nemaz netika aizturēts, turklāt /pers. I/ paskaidrojumi par notikumiem pēc konflikta spēļu zālē attiecas uz /pers. B/, nevis pieteicēju, un nepamatoti tiek piedēvēti pieteicējam.

[6] Paskaidrojumos par apelācijas sūdzību Valsts policija to uzskata par nepamatotu. Pirmās instances tiesa ir detalizēti un vispusīgi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pierādījumus lietā, kā arī pareizi iztulkojusi materiālo tiesību normas, kā rezultātā pareizi izspriedusi lietu. Apstāklis, ka pieteicējs nepiekrīt tiesas sniegtajam pierādījumu novērtējumam, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka tiesa pieļāvusi procesuālo tiesību normu pārkāpumus un nav vērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[7] Iekšlietu ministrija paskaidrojumos par apelācijas sūdzību uzskata to par nepamatotu. Pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus – rakstveida pierādījumus, tiesas sēdē sniegtās liecinieku liecības un videoierakstu. Liecinieku liecības nav pretrunā ar videoierakstā redzamo. Katra liecinieka liecība papildina cita liecinieka liecību, atklājot pilnu ainu par notikušo, un pierāda disciplinārpārkāpuma izdarīšanas faktu. Nevar arī piekrist, ka tiesa nav nošķīrusi pieteicēja darbības no /pers. B/ darbībām.

[8] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu, lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa visaptveroši pārbaudījusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un nonākusi pie pareiziem secinājumiem, kas ir pilnīgi un pietiekami.

Tādēļ Administratīvā apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturtajai daļai pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai (*sk. atreferējumu šā sprieduma 4. punktā*) un to atkārtoti nenorāda.

Papildus apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10] Pieteicēja apelācijas sūdzības argumenti galvenokārt saistīti ar pirmās instances tiesas veikto pierādījumu izvērtēšanu.

Saskaņā ar pastāvīgu administratīvo tiesu praksi tas vien, ka kāds no procesa dalībniekiem nepiekrīt tiesas veiktajam pierādījumu vērtējumam, nenozīmē, ka tiesa nav pienācīgi, proti, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154. panta noteikumiem, veikusi pierādījumu pārbaudi.

[11] Apelācijas sūdzībā pieteicējs būtībā argumentē, ka viņa uzvedība un darbības spēļu zālē 2016. gada 26. marta naktī atbilda vispārpieņemtajām uzvedības normām un ka pirmās instances tiesa nepamatoti piedēvējusi pieteicējam /pers. B/ darbības. Pieteicēja ieskatā abi vīrieši jaukti arī konfliktā iesaistīto personu un personu, kas piedalījās pēc konflikta esošajos notikumos, paskaidrojumos un liecībās tiesai.

Apgabaltiesa tam nepiekrīt. Minētās personas gan paskaidrojumos, gan liecībās tiesai norādīja, ka konfliktā bija iesaistīti divi vīrieši, un sniedza ziņas gan par jaunākā, gan vecākā vīrieša darbībām un uzvedību, kā arī vēlāk, kad kļuva zināmas abu vīriešu personības, precīzi identificēja, ka jaunākais no tiem bija /pers. B/, bet vecākais – pieteicējs. Piemēram, /pers. I/ un /pers. H/ paskaidrojumos dienesta pārbaudes ietvaros precīzi norādītas abu policijas darbinieku – pieteicēja un /pers. B/ – darbības, tostarp atreferējot arī paša pieteicēja pēc konflikta, jau esot medicīnas iestādē, izteiktās frāzes un aprakstot pieteicēja attieksmi aizturēšanas laikā (*lietas 1. sējuma 110.-111. lapa*). Nav arī pamata uzskatīt, ka kļūdaini konfliktā iesaistītās personas būtu identificējuši spēļu zālē esošie notikuma aculiecinieki.

Var piekrist pieteicējam tiktāl, ka /pers. C/ un /pers. D/ pirmās instances tiesai liecināja, ka lielākoties lamuvārdus lietoja tieši jaunākais vīrietis (/pers. B/) (*lietas 1. sējuma 166. un 167. lapa*). Taču pie secinājuma, ka agresīvi uzvedies un necenzētus vārdus lietojis tikai /pers. B/, var nonākt, tikai atrauti vērtējot atsevišķas frāzes. Proti, izvērtējot konfliktā un notikumos pēc tā iesaistīto personu paskaidrojumus, liecības pirmās instances tiesai un spēļu zāles videoierakstu, apgabaltiesa kopumā neapšauba, ka /pers. B/ uzvedās agresīvāk par pieteicēju. Tomēr ar lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp no videoierakstā redzamās pieteicēja ķermeņa valodas un neverbālās komunikācijas, arī apstiprinās, ka pieteicējs, redzot, kā viņa kolēģis /pers. B/ konfliktē ar spēļu zālē esošajiem cilvēkiem, nevis centās nomierināt kolēģi un atrisināt konfliktu mierīgā ceļā, bet faktiski turpināja to eskalēt. Turklāt, apskatot visus lietā iegūtos personu paskaidrojumus, tostarp /pers. C/ un /pers. D/ liecības, kas vērtējamas kopsakarā ar šo personu sākotnējiem paskaidrojumiem (*lietas 1. sējuma 72. lapa, 99. lapas otrais atvērums*), /pers. B/ liecības (*lietas 1. sējuma 170. lapas otrais atvērums un 171. lapa*) un citu lietā uzklausīto personu paskaidrojumus, kurus izvērsti kopsakarā analizējusi pirmās instances tiesa, kuras secinājumiem apgabaltiesa pievienojusies, nav iespējams nonākt pie citāda secinājuma kā vien tā, ka arī paša pieteicēja rīcība, turpinot aktīvi konfliktēt, izrādot agresīvu un policijas amatpersonai neatbilstošu attieksmi, pārkāpj Ētikas kodeksa 7. un 9. punktā noteikto.

Vienlaikus, pat ja pieņem, ka pieteicējs pēc konflikta uzvedās relatīvi mierīgi un nelietoja lamuvārdus, kā tas izriet no Valsts policijas inspektora /pers. J/ paskaidrojuma (*lietas 1. sējuma 58.-59. lapa*), minētajam apstāklim nav izšķirošas nozīmes lietā, jo tas nemaina tiesas secinājumus par to, kā pieteicējs uzvedās tieši konflikta brīdī publiskā vietā – spēļu zālē –, klātesot personām, kas nav iestādes, kurā pieteicējs pilda dienestu, – Valsts policijas – darbinieki.

Pieteicēja uzvedība un darbības jau pēc konflikta konkrētajā gadījumā vērtējamas kopējā 2016. gada 26. marta nakts konflikta situācijas un tās risinājuma kontekstā.

Turklāt apgabaltiesa neredz pamatu apšaubīt jau minēto Valsts policijas inspektoru /pers. I/ un /pers. H/ paskaidrojumos norādīto, ka pieteicējs medicīnas iestādē, gaidot rindā uz medicīnisko pārbaudi, uzvedās neadekvāti, provocējot policijas darbiniekus un tiem draudot (*lietas 1. sējuma 110.-111. lapa*), kā arī ārstes /pers. M/ medicīniskās pārbaudes protokolā alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai norādīto, ka pēc konflikta medicīnas iestādē pieteicējs bija nemierīgs, ar nelīdzsvarotu garastāvokli, rupji lamājās, draudēja izrēķināties un atlaist no darba (*lietas 1. sējuma 77. lapa*), uz ko uzmanību vērsusi jau pirmās instances tiesa.

[12] Apgabaltiesa arī nesaskata, ka personu paskaidrojumi un liecības tiesai neatbilst spēļu zāles videoierakstā redzamajam.

Lai arī videoierakstam nav skaņas, tajā redzamā pieteicēja ķermeņa valoda un neverbālā komunikācija neliek apšaubīt konfliktā iesaistīto personu norādīto, ka pieteicējs uzvedās bravūrīgi, lietoja lamuvārdus un piesauca savu amatu Valsts policijā.

Turklāt, lai arī pieteicējs norāda, ka personu paskaidrojumi un liecības ir melīgas un neatbilst videoierakstā redzamajam, pieteicējs nav pamatojis, kādēļ tik daudzas personas – spēļu zāles apmeklētāja, klientu apkalpošanas speciāliste un apsargs, apsardzes firmas apsargi, Valsts policijas darbinieki un ārste medicīnas iestādē – būtu sniegušas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu konflikta un notikumu pēc tā atreferējumu. Pieteicējs nav norādījis uz kādiem īpašiem apstākļiem, kādēļ minētās personas būtu ieinteresētas sniegt pret pieteicēju nepatiesi vērstas ziņas vai pat vēlējušās, lai pieteicējs zaudē savu amatu Valsts policijā.

[13] Pieteicējs norāda, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi to, ka viņš nav veicis 2016. gada 26. marta administratīvā

pārkāpuma protokolā norādītās darbības un ka protokols viņam sastādīts nepamatoti.

Šajā sakarā norādāms, ka administratīvo tiesu kompetencē neietilpst administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto faktu un pārkāpuma pārvērtēšana. Vienlaikus tas var tikt izmantots kā pierādījums lietā. Taču tas ir vērtējams kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā. Nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta spēka. Konkrētajā lietā iegūto un pārbaudīto pierādījumu kopums nepārprotami pamato pieteicēja saukšanu pie disciplināratbildības par tādu pieteicēja rīcību, kas nav savienojama ar dienestu policijā.

Tostarp ņemams vērā, ka pretēji pieteicēja norādītajam, administratīvā pārkāpuma protokols satur pieteicēja lietoto lamuvārdu atreferējumu (*lietas 1. sējuma 64. lapa*). To, ka pieteicējs lietojis protokolā atspoguļotos necenzētos vārdus, paskaidrojumos norādīja arī SIA "KOBLENZ DROŠĪBA" apsargi /pers. G/ un /pers. F/ (*lietas 1. sējuma 70.-71. lapa*). Arī spēļu zāles klientu apkalpošanas speciāliste /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka vīrieši izmantojuši dažādus necenzētus vārdus, citējot tos (*lietas 1. sējuma 168. lapa*).

Šādos apstākļos apgabaltiesai nav pamata apšaubīt protokolā norādīto, ka pieteicējs lietojis necenzētus vārdus. Turklāt apgabaltiesas ieskatā pieteicēja lietotie necenzētie rusicismi acīmredzami uzskatāmi par tādiem vārdiem, kas aizskar apkārt esošo cilvēku cieņu, kālab pieteicēja arguments par nepieciešamību analizēt, vai viņa lietotie vārdi patiešām uzskatāmi par lamuvārdiem, nepelna lielāku ievērību.

Kā jau tika noskaidrots, ar citiem pierādījumiem lietā apstiprinās arī administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītā pieteicēja uzvedība, kas neatbilst tām uzvedības normām, kas vispārīgi jebkuram Valsts policijas darbiniekam būtu jāievēro arī ārpus darba laika.

Papildus arī norādāms, ka tas vien, ka /pers. B/, tāpat kā pieteicējam, sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un medicīniskās pārbaudes protokols alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, kā arī viņš atzīts par vainīgu disciplinārpārkāpuma izdarīšanā, nenozīmē, ka tālab pieteicējs disciplinārpārkāpumu neizdarīja. Tieši pretēji, tas atbilst lietā uzklausīto personu paskaidrotajam, ka abi vīrieši uzvedās agresīvi un lietoja lamuvārdus, ko apstiprina arī spēļu zāles videoierakstā redzamais, ka konfliktā iesaistās gan /pers. B/, gan pieteicējs.

[14] Visbeidzot, norādāms, ka konkrētajā gadījumā kā būtisks vērtējams apstāklis, ka konflikta rašanās brīdī pieteicējs bija kārtībnieks Valsts policijas struktūrvienībā. Likuma "Par policiju" 9. pants paredz, ka jebkura policijas darbinieka pienākums ir visā Latvijas Republikas teritorijā neatkarīgi no viņa ieņemamā amata, atrašanās vietas un laika gadījumā, ja pie viņa vēršas personas ar pieteikumu vai ziņojumu par notikumu, kurš apdraud personu un sabiedrības drošību, kā arī pašam konstatējot tādu notikumu, veikt iespējamos pasākumus, lai novērstu likumpārkāpumu, glābtu cilvēkus un sniegtu viņiem palīdzību likumpārkāpumu izdarījušo personu konstatēšanā un aizturēšanā, noskaidrot aculieciniekus, apsargāt notikuma vietu, kā arī paziņot par notikušo tuvākajai policijas iestādei. Policijas darbinieka pamatpienākumi konkretizēti likuma 10. pantā. Saskaņā ar minētā panta 1., 6. un 7. punktu policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, laukumos, parkos, sabiedriskā transporta līdzekļos, lidostās, ostās, stacijās un citās publiskās vietās, lai garantētu personu un sabiedrības drošību; novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības; savu pilnvaru ietvaros atklāt noziedzīgu nodarījumu un administratīvo pārkāpumu cēloņus un tos veicinošos apstākļus un veikt pasākumus to novēršanai; piedalīties personu tiesiskajā audzināšanā.

Lai arī pieteicējs spēļu zālē atradās ārpus darba laika, paturams prātā, ka šīs tiesību normas ne tikai norāda policijas darbinieka pienākumus, bet arī veido ietvaru izpratnei par to, kāda ir policijas darbinieka misija un kādām vērtībām viņam ir jāpiemīt. Ikkatram policijas darbiniekam ir jābūt sabiedrības paraugam. Tostarp, arī atrodoties publiskā vietā ārpus darba laika un lietojot alkoholu, policijas darbiniekam ir jāpatur prātā īpašais Valsts policijas dienesta konteksts, kura daļu viņš veido.

Tālab pieteicēja uzvedība konflikta laikā, ņemot vērā policijas darbinieku misiju uzturēt sabiedrībā mieru un kārtību, novērst un pārtraukt likumpārkāpumus, aizsargāt ikvienu no prettiesiska apdraudējuma un būt vienmēr gatavam šādu aizsardzību sniegt, acīmredzami veido rupju policijas darbinieka ētikas normu pārkāpumu un nav savienojama ar dienestu policijā. Pieteicēja uzvedība liecina, ka viņš neapzinās policijas kopumā un katra policijas darbinieka pienākumus un atbildību (*sal. Augstākās tiesas 2016. gada 8. jūlija sprieduma lietā Nr. SKA-1023/2016 17.-18. punkts, 2016. gada 23. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-1220/2016 17.-18. punkts*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2016. gada 19. augusta lēmuma Nr. 1-66/65 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā mēneša laikā no sprieduma pieņemšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente L. Paegļkalna

Tiesnesis	K. Berķis
Tiesnesis	M. Birzgalis